

פרשת קדושים

קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוקיכם. איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו...

יש להקשות מדוע נסמכו מצות קדושים תהיו לאיש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו.

ויש לתרץ שבדברות השניות שנאמרה בפרשת ואתחנן נאמר על שני מצוות אלו שמור את יום השבת לקדשו וכבד את אביך ואת אמך "כאשר צוך ה' אלוקיך", משא"כ בדברות הראשונות בפרשת יתרו לא נאמר כן. והטעם, כי שני דברים אלו מוסכמים הם על כל אומה ולשון, שצריך יום אחד של מנוחה ממלאכה ושכל אדם צריך לכבד את הוריו. לכך הזהרתנו התורה שלא נקיימם משום שמנהג העולם כך היא, רק לפי שכך ציונו ה'. משא"כ בדברות הראשונות לא נצרכו לאזהרה זו של "כאשר צוך ה' אלוקיך" שכן היו ישראל בבחינת מלאכים אבל בדברות השניות אחר שירדו מגדולתן בחטא העגל נצרכו לכך.

וזהו שאמרה תורה קדושים תהיו, וכיצד, על ידי שאיש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמורו אני ה' אלוקיכם. כלומר, ע"י שתקיימו מצוות הללו רק לשם ה' ולא משום שמנהג העולם לעשות כן.

וזהו מה שאמר חז"ל קדש עצמך במותר לך, כלומר בדברים גשמיות המותרים לאדם שיעשם על צד הקדושה לשם ה' וכמצותו.

ובזה מבואר המדרש על קדושים תהיו, שאמר יכול כמוני תלמוד לומר כי קדוש אני, קדושתני למעלה מקדושתכם. וכי יעלה על הדעת שיכול אדם להתקדש בקדושתו של הקב"ה. אלא הפשט הוא, יכול כמוני, היינו שתהיו קדושים בקדושה שברוחניות דוקא, ת"ל כי קדוש אני קדושתני למעלה מקדושתכם, היינו קדושתני ברוחניות למעלה מקדושתכם בגשמיות לעסוק בעניני העולם, שבכל מה שהאדם עוסק צריך להזכיר את שמי.

(פנינים משלחן גבוה)